

KEIKALLA

Hasse Krokfors

Kokkolasta poismuuttaneiden musikaalisesti lahjakkaiden joukkoon lukeutuvat monen ”muuttolinnun” tavoin Krokforsin veljekset Carl-Gustav eli Calle ja Hans-Erik eli Hasse. Veljesparin musiikkiharrastukset juontavat Kokkolassa vaikuttaneeseen Lindellin torvisoittokuntaan. Hasse kertoo yrittäneensä jonkin verran myös rumpujen, viulun ja pianon soittoa. Vetopasuuna kuului instrumenttivalikoimaan myös ja soiton opettajana toimi itse kapellimestari Eino Lindell. Vanhemmat olivat suurimpina kannustajina heidän soittoharrastuksiinsa. Isä Krokfors itse soitti jonkun verran viulua ja lauloi Gamlakarleby Manskörissä sekä kunnostautui musiikkiharrastuksensa ohella sanoittamalla Lions yhdistyksen kannatuslaulun. Näiden lisäksi voitaisiin mainita heidän setänsä Bertel Krokforsin soittaneen viulua Kokkolan kaupunginorkesterissa. Tässä jutussa tutkailkaamme hieman pintaa syvemmältä veljesparin nuoremman eli Hassen soittohistoriaa vuosikymmenten takaa.

Varmassa tallessa Seurahuonella

Hasse kävi ylioppilaaksi Kokkolan ruotsalaisessa lyseossa eli GSSL:ssä. Soittoura urkeni jo kouluaikoina 50-luvulla Kruunupyyläisessä The Bohems yhtyeessä, jossa Hasse täytti

THE BOHEMS: Hans-Erik Krokfors - basso, Hans Brunell - trumpetti, Jan Henrik Back - rummut, Christer Storbjörk - saksofoni, Roy Slotte - hanuri

basistin tontin. Hän soitti myös Kaj Heidenbergin ja Folke Neunstedtin kanssa Kokkolan Seurahuoneella. Reijo Karelmo täytti basistin tontin tässä triossa ennen Hassea. Tästä keikkailusta Hasse sai huomautuksen koulun taholta, jossa alaikäisen soittajan uraa ravitsemusliikkeessä ei katsottu hyvällä. Käräyttäjinä toimivat voimistelun opettaja Stenhagen sekä englanninkielen opettajatar Holmqvist. Hassella oli kuitenkin vanhempiansa siunaus tälle harrastukselleen ja äitinsä piti sitä hyvänä, ellei jopa parempana vaihtoehtona kun tiesi, että poika ei ole missään pahuuden teossa ja niin keikkailu sai jatkaa.

Hasse viihtyi The Bohems yhtyeen riveissä molemmin puolin 50- ja 60-lukujen vaihdetta. Tuohon aikaan hän ajoi moottoripyöräkortin ja suoritti harjoitusajon ajamalla Kokkolan ja Kruunupyyn välisen matkan bänditreeneihin ja takaisin. Tämä oli oikeasti laitonta, sillä harjoitusajoa ei virallisesti saanut ajaa muuten kuin oman kunnan alueella. Sillä, että bändikaverin, eli Christer Storbjörkin isä oli poliisina Kruunupyssä, taisi olla vissi vaikutus siihen että Hassen ”pöljän kilvillä” varustettu moottoripyörä saattoi seistä parkissa Storbjörkin pihamaalla.

Hasse työskenteli sekä kouluaikana että kesälomiensa aikana tv-myyjänä kokkolalaisessa Soitin & Radio-nimisessä musiikkiliikkeessä ja kertoo silloin myyneensä television mm. sekä suomenkielen opettajalleen Miido Piiraiselle että saksankielen opettajalleen Scheteligille.

Hassella oli monta rautaa tulella ja kiinnostus koulunkäyntiin oli kovalla koetuksella. Tuplattuaan kuudennen luokan parina vuonna peräkkäin oli hänen haettava vauhtia Oulun ruotsinkielisestä oppilaitoksesta ja suoritti samaan syssyyn seitsemännen luokan siellä. Sillä reissulla hän tutustui Hot Dogs-nimiseen yhtyeeseen ja sai sekä basistin että laulajan tontin hoitaakseen tässä bändissä. Välttääkseen uudelleen yhteydenotot koulunsa taholta esiintyi hän tässä orkesterissa nimellä Hasse Leander. Orkesteri soitti vakituisesti lissä joka keskiviikko sekä joinakin lauantai-iltoina. Talvella bändi teki myös Lapin kiertueen, jonka nämä soittajat muistavat loppuikänsä. Hasse kertoi, että sillä kiertueella nukuttiin mm. erään maatilan navetan vintillä perinteisellä siskonpeti-systeemillä kaikki käytettävissä ollut vaatetus päällä. Silloin nimittäin oli tosi kylmä.

Pietarsaarelaisella fonistilla Lasse ”Encko” Enqvistillä oli tapana sopia keikkoja milloin minnekin ja keräsi sitten sopivan ”soittokunnan” paikallisia muusikoita ympärilleen hoitamaan nämä keikat. Hasse sai myös kunnian osallistua tällaiseen projektiin joka kulki nimellä [Gösta Arnolds Orkester](#) ja jota mainostettiin tämän ruotsalais-suomalaisena orkesterina. Olihan Gösta alkuperältään riikinruotsalainen. Orkesterin rumpalin nimeä ei Hasse muistanut, mutta kertoi tämän asuneen Kustaa Aadolfinkadun loppupäässä ns. Asevelikylässä. Nyt liikutaan jossain vuoden 1960 alkupuolella. Sattui sitten Perhoon suuntautuneella keikalla, että tanssikansa suuttui todenteolla, kun totuus paljastui heille. He olivat käsittäneet asian väärin ja luulivat kyseessä olevan Harry Arnold, joka siihen aikaan oli suosituksen Ruotsalaisen radio-orkesterin vielä suositumpi kapellimestari. Harry Arnoldin orkesteri säesti mm. Sacy Sandin levytyksissä Tukholmassa 50-luvun alussa ainakin parin kappaleen verran.

Valmistuttuaan ylioppilaaksi Hasse aloitti opinnot Turun ruotsinkielisessä ammattiopistossa ja toimi musiikillisena neuvonantajana Mercury Stompers yhtyeelle. Calle-veli oli mukana tässä yhtyeessä, kun se teki kiertueen Tanskaan. Seuraavana vuonna Hasse opiskeli mainosalaa Tukholmassa, jonka jälkeen siirtyi Åbo Akademin valtiotieteelliseen

tiedekuntaan ja siitä vähitellen Turun Hankenin eli ruotsinkielisen kauppakorkeakoulun opettajaksi, josta on sittemmin jäänyt eläkkeelle. Soittopuoli alkoi tässä vaiheessa jäädä pois. Opiskeluaikoina Hasse toimi jonkun aikaa myös Kokkolassa Rauanheimon varustamon intendenttinä. Tässä pestissä hän sai järjestettyä veljensä Callen triolle soittopestin Coccolita -laivalle. Tähän trioon kuuluivat Callen lisäksi kokkolalaisveljekset Sauli ja Simo Peltola.